Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

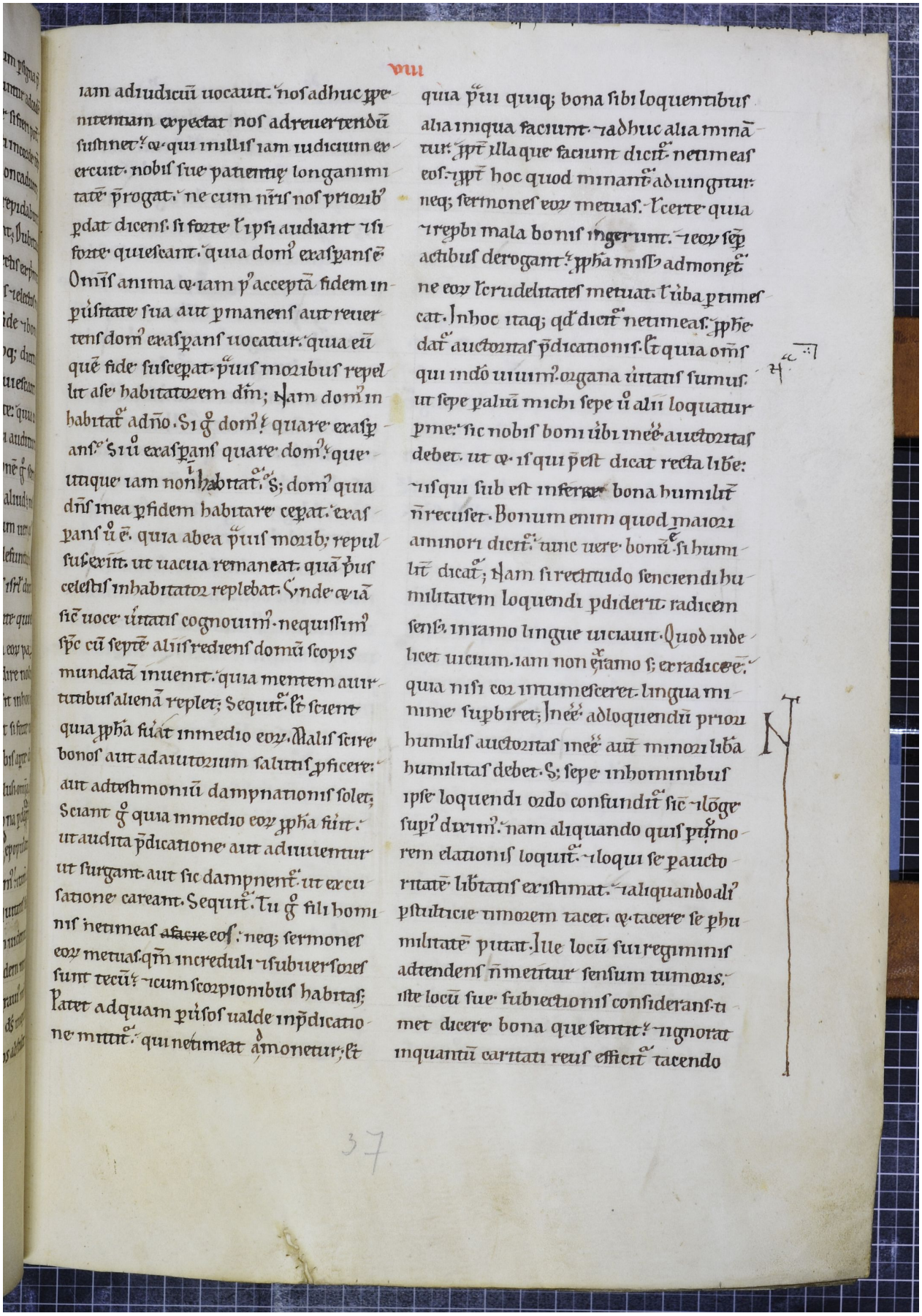

iam adiudiciū uocauit. nos adhuc ꝓpe-
nitentiam expectat nos adreuertendū
sustinet? ꝙ qui in illis iam iudicium ex-
ercuit. nobis sue patientię longanimi-
tatē ꝑrogat. ne cum nr̄is nos prioribꝰ
ꝑdat dicens. si forte l ipsi audiant ⁊ si
forte quiescant. quia domꝰ exasꝑans ē.
Omīs anima ꝙ iam pꝰ acceptā fidem in
ꝑuersitate sua aut ꝑmanens aut reuer-
tens domꝰ exasꝑans uocatur. quia eū
quē fide suscepat. ꝑuis moribus repel-
lit a se habitatorem dn̄m; Nam domꝰ in-
habitat̄ ad n̄o. Si ḡ domꝰ? quare exasꝑ-
ans? Si uo exasꝑans quare domꝰ? que-
utique iam non inhabitat̄? S; domꝰ quia
dn̄s in ea ꝑ fidem habitare cepat. exas-
ꝑans uo ē. quia ab ea ꝑuis morib; repul-
sus exiit. ut uacua remaneat. quā ꝑius
celestis inhabitator replebat. Vnde ꝙ iā
sic uoce ueritatis cognouimꝰ. nequissimꝰ
spc cū septē aliis rediens domū scopis
mundatā inuenit. quia mentem auir-
tutibus alienā replet; Sequit̄. Et scient
quia ꝓpha fuit in medio eoꝝ. Malis scire
bonos aut ad aiutorium salutis ꝓficere:
aut ad testimoniū dampnationis solet;
Sciant ḡ quia in medio eoꝝ ꝓpha fuit.
ut audita ꝑdicatione aut adiuuentur
ut surgant. aut sic dampnent̄. ut excu-
satione careant. Sequit̄. Tu ḡ fili homi-
nis ne timeas ~~a facie~~ eos. neq; sermones
eoꝝ metuas. qm̄ increduli ⁊ subuersores
sunt tecū? ⁊ cum scorpionibus habitas;
Patet ad quam ꝑuisos ualde in ꝑdicatio-
ne mittit̄. qui ne timeat admonetur; Et

quia ꝑui quiq; bona sibi loquentibus
alia iniqua faciunt. ⁊ adhuc alia minā-
tur. ꝓpt̄ illa que faciunt dicit̄. ne timeas
eos. ⁊ ꝓpt̄ hoc quod minant̄ adiungitur.
neq; sermones eoꝝ metuas. l certe quia
⁊ reꝓbi mala bonis ingerunt. ⁊ eoꝝ sēp
actibus derogant? ꝓpha missꝰ admonet̄.
ne eoꝝ l crudelitates metuat. l uba ꝑ times-
cat. In hoc itaq; qd̄ dicit̄ ne timeas. ꝓphe-
dat̄ auctoritas ꝑdicationis. Et quia om̄s
qui in dō uiuimꝰ. organa ueritatis sumus.
ut sepe ꝑ aliū michi sepe uo alii loquatur
ꝑ me: sic nobis boni ubi inēē auctoritas
debet. ut ꝙ is qui ꝑest dicat recta libe:
⁊ is qui sub est inferre bona humilit̄
n̄ recuset. Bonum enim quod maiori
a minori dicit̄. tunc uere bonū ē si humi-
lit̄ dicat̄; Nam si rectitudo senciendi hu-
militatem loquendi ꝑdiderit. radicem
sensꝰ. in ramo lingue uiciauit. Quod uide-
licet uicium. iam non ex ramo s; ex radice ē.
quia nisi cor intumesceret. lingua mi-
nime supbiret; Inēē ad loquendū priori
humilis auctoritas inēē aut minori liba
humilitas debet. S; sepe in hominibus
ipse loquendi ordo confundit̄ sic ⁊ lōge
supꝰ diximꝰ. nam aliquando quis ꝑ uismo-
rem elationis loquit̄. ⁊ loqui se ꝑ aucto-
ritatē libtatis existimat. ⁊ aliquando aliꝰ
ꝑ stulticie timorem tacet. ꝙ tacere se ꝑ hu-
militatē putat. Ille locū sui regiminis
ad tendens n̄ metitur sensum tumoris.
iste locū sue subiectionis considerans ti-
met dicere bona que sentit? ⁊ ignorat
in quantū caritati reus efficit̄ tacendo

N

37